

meget større for de mindre Bryggerier end for de større. Der har været et Ønske om ikke at standse med Hensyn til denne Nedsættelsesret, naar Produktionen i et Bryggeri naaede en vis Størrelse, og dette Ønske er imødekommet i Folketinget. Naar den højtærede Minister har ment at kunne gaa med til den lille Nedsættelse i Skatten, som det bliver at lade alle Bryggerier faa Lettelsen, skal jeg for mit Vedkommende ikke have noget derimod, men anbefale Lovforslaget i den foreliggende Skikkelse.

Tvede: Den højtærede Finansminister udtalte om Forslaget til Lov om Beskatning af Spiritus, at det ikke indeholdt noget nyt af principiel Natur. Jeg skal derfor ikke opholde Tiden med en nærmere Omtale af det, men kun gøre en enkelt Bemærkning i Anledning af det nye, der er indføjet i § 5 om, at „Toldbestyrelsen kan tillade, at der, forinden Destillationsudbyttet fra Svaleapparatet gennemløber Maaleren, under fornøden Kontrol sker Udskilning af Fuselolie mod, at denne opsamles samt maales og beskattes som det øvrige Udbytte af Destillationen“. Det er ikke før traadt saa klart frem, som det nu gør. Der er en Underlighed, om jeg maa bruge det Udtryk, ved den Maade, hvorpaa Spiritusloven er affattet paa dette Omraade. Naar Spiritus paa almindelig Maade gaar gennem Destillationsapparatet, følger Fuselen med, og naar denne Spiritus enten denatureres eller udføres, godtgøres Afgiften med 76,7 Ø. pr. Liter 100 pCt. Styrke, men naar Fuselen skilles ud fra Spiritus'en, og man vil have denne Spiritus denatureret eller udført, er der altsaa blevet et noget mindre Kvantum — der er maaske blevet en 96 pCt. Spiritus, og dem faar man Godtgørelse for; men det, der er tilbage af Fuselen, og som man udfører, faar man ingen Godtgørelse for. Ved at Varen forædles og gøres bedre, vinder Statskassen. Nu er det saaledes, at Afsætningen af Fuselolie i det lange Løb ikke kan ske her i Landet; den maa eksporteres, og derfor er det af Betydning, at denne Vare til Eksport, til Konkurrence med andre Lande Verden over, er saa billig som muligt. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Minister, at der findes en Ordning, eventuelt en Fortolkning, hvorefter den Afgift, der er lagt paa Produktionen ogsaa af Fuselolie, godtgøres ved Udførsel og Denaturering.

Med Hensyn til Loven om Tillægsafgift vil jeg erindre om, at det er en af de ikke afviklede Foranstaltninger, der indførtes under Verdenskrigen af den da sid-

dende Regering. Den fremkom i Tilslutning til Indenrigsministerens Forordning, og Spiritusindustrien begrænsedes under Hensyn til, at man skulde spare paa de daværende smaa Beholdninger af Raastoffer. Maa jeg indskyde, at jeg ved Omtalen af dette Lovforslag og det efterfølgende kun ser paa dem som rene og skære Skattelove. Hvad Ædruelighedsspørgsmaalet angaar, der før blev nævnt, hører det formentlig nærmere ind under en Forhandling om Restriktionerne, og der vil vistnok senere her i Tinget blive Lejlighed til at komme ind paa dette Spørgsmaal. Men skønt der altsaa nu ikke mere er den mindste Rest tilbage af den Begrundelse, der i sin Tid førte til, at Industrien blev nedsat til en Minimumspræstation, der var saadant noget som $\frac{1}{10}$ af, hvad den var før Krigen, synes det dog meget vanskeligt at komme tilbage til normale Forhold, saa at Industrien kan faa det frie Arbejdsfelt, den tidligere havde. Og selv den højtærede Regering, der jo bestræber sig for at afvikle største Parten af de Foranstaltninger, der blev truffet for Erhvervslivets Vedkommende under det tidligere Styre, har svært ved at komme af med denne Foranstaltning. Selv om jeg fra et industrielt og merkantilt Synspunkt meget beklager dette, maa jeg sige, at jeg forstaar særdeles vel, at en Finansminister vil have meget vanskeligt ved at tage Afsked med en Ordning, der danner Grundlaget for en Skattelov, som uden nævneværdige Udgifter til Kontrol aarlig bringer 30—40 Mill. Kr. ind i Statskassen. Medens Optrækningen af de almindelige Toldintrader gennem hele Toldadministrationen koster ca. 20 pCt., er det ganske minimale Udgifter, der gaar til Kontrol med Spiritustillægsafgiften. Hele Arbejdet udføres af en Inspektør ved Ølbeskatningen med hans 5 Kontrolører, der har taget dette som et Tillægsarbejde. Jeg tror, at hele Ølkontrollen koster ikke 20 000 Kr. om Aaret, og naar den tillige hjælper Statskassen til 30—40 Mill. Kr., forstaar jeg inderlig godt, at det for en Finansminister er en stor Lækkerbidsken at have en saadan Afgiftslov at arbejde med.

Tiderne har jo imidlertid forandret sig, og som det før blev nævnt, er den Tid forbi, da man egentlig kunde tage, hvad man vilde, for en Vare. Folks Indkomster er blevet mindre, Tilbøjeligheden til at holde igen paa Udgifterne er heldigvis vokset, og derfor er det vistnok nødvendigt, for at Finansministeren kan se i alt Fald tilnærmelsesvis samme Beløb som tidligere komme ind i Statskassen ad denne Vej, at